

faar Karakter af et Supplement til den faste Løn.

Herefter vil altsaa Lønnings- og Pensionforholdet stille sig saaledes, at der tildeles hver enkelt Funktionær en fast Løn med tilhørende Alderstillæg, hvorhos han efter nærmere fastsatte Regler bliver berettiget til Andel i Anstaltens Driftsoverstud og til Pension.

Vil man herefter skrive til en Fasthættelse af de enkelte Lønningsfatters Størrelse, vil det være nødvendigt at tage det tilhørende Hensyn til den Udvikling, Anstalten, især i de senere Aar, har haft. Det vil af den nedenangførte Opgørelse ses, at Forholdene ved Livsforfkringsvirksomheden have udviklet sig saa stærkt, at f. Eks. den aarlige Tilgang af den samlede Livsforfkringssum for Aaret 1897, ca. 7,160,000 Kr., er mer end dobbelt saa stor som for Aaret 1890, ca.

3,530,000 Kr., og at Tilgangen for Aaret 1898 endog er vokset til over 9,100,000 Kr. Da derhos Anstalten i sin Virksomhed i de senere Aar med Held har søgt at vinde Indpas i de mindre bemidlede Dele af Befolkningen, er Følgen heraf, at Tilgangen af mindre Forsikringer har været uforholdsmæssig stor, ligesom ogsaa de smaa Indbetalinger (Maanedspræmier) ere forøgede ganske overordentlig. Foruden selve Forsikringsvirksomheden paachviler der Anstalten imidlertid ogsaa Forvaltningen af den store Formue, og det er indlysende, at denne, der i 1871 kun var ca. 23 Mill. Kr., men nu er stegen til over 82 Mill. Kr., lægger Beslag paa overordentlig mange Kræfter og megen Arbejdstid. — Endelig er der Bonusuddelingen, som særlig hver 5te Aar fordrer meget Arbejde, som man ikke har kunnet have Dje for i tidligere Tider.